

Samtykke til de Punkter, hvorom Regjering og Rigsdag vare enige og forbeholdt en særlig Lov, efterat nye Undersøgelser vare anstillede, at behandle de Spørgsmaal, hvorom man er uenig; at man altsaa veltog Linien fra Nyborg til den slesvigke Grændse — under Forudsætning af at den blev fortsat til Flensborg — hvorved Forbindelsen med Kjøbenhavn, Norge og Sverrig, gennem Hertugdømmerne med det øvrige Europa vilde være fast; at man fastholdt Linien fra Aarhus til Viborg og til Randers, Hobro og Aalborg; hvorimod man forbeholdt Spørgsmaalet om Forbindelsen mellem Aarhus og den slesvigke Grændse paa den ene Side og Balget mellem Snoghøj og Fredericia paa den anden Side til Fremtidens Afgjørelse. Mod dette Forslag kan jeg ikke see, at der kan indvendes Andet end det naturlige Duffe at blive færdig med denne Sag; men blot for at fritage os eller vore Efterfølgere for den Uleilighed at discutere Sagen om igjætt, vil det være usforvarligt at skulle afgjøre Noget, der endnu er os selv tvivlsomt. Jeg kan heller ikke skjøne rettere, end at der maatte kunne tilveiebringes en Overenskomst imellem Regjeringen og Entreprenøren paa den Basis. Det er en meget vigtig Betragtning for ham, at disse Linier komme i Forbindelse, men der vil ikke være Tvivl om, at Spørgsmaalet snart vilde blive endelig afgjort. Endelig skal jeg bemærke, at det ikke blot er imellem Regjeringen og Folkethinget, at der er Dissents om de her omtalte Punkter, men at der ogsaa, da vist flere have den samme Anskuelse som jeg, er Dissents herom mellem Folkethinget og Landstinget. I Folkethinget selv er Dissentsen i højeste Grad tilstede, da det kun var med en Overvægt af 4 Stemmer, at Sagen blev afgjort, saa at de, der mene, at Folkethingets Afgjørelse fortrinnsvis bør komme i Betragtning, ogsaa tillægge den store Minoritet Betydning. De Spørgsmaal, hvorom der er Uenig-

hed mellem Folkethinget og Regjeringen, i Folkethinget indbringes og vistnok ogsaa i Landstingets Stjød, ere Spørgsmaal, der kræve yderligere Undersøgelse, og ere Spørgsmaal, der ere afgjørende for alle Tider, og som ikke maae afgjøres, jeg vil ikke sige letfindigt, men uden nøieste Overveielse, som ikke er mulig nu. Kan dette ikke skee, og hvis mit Forslags Antagelse vilde bringe det Hele til at falde, vil jeg stemme for en Linie fra Snoghøj over Fredericia og Veile til Horsens eller saa nær til Horsens som muligt. Man har nemlig talt om overordentlige Vanskeligheder ved at komme fra Horsens til Gudenaadalen, hvorigennem jeg vilde have Linien til Nhemølle, og derfra til Aarhus. Jeg vil stemme for denne Linie, men jeg vilde finde det haardt at stemme for en Linie, hvorimod der kan gjøres saa velbegrundede Indvendinger. Da Sagen er til første Behandling, skal jeg endnu kun bemærke, at det forekommer mig, at den foreslaede Contract er fyldestgjørende i høj Grad, og jeg er ikke utilbøjelig til at slutte mig til en æret Talers Ytringer om, at hvis vi støde den fra os, er det tvivlsomt, om vi igjætt faae et saa godt Tilbud, navnlig fra den ansete og betydelige Mand, med hvem den er indgaaet, og som efter min Mening ikke hidtil er bleven godt behandlet af Danmark.

Rettelser.

Nr. 148, Sp. 2341, Lin. 28 f. o.: Efter „1837“ indskydes: „approberede“
 — 2342, Lin. 10 f. n.: „215 Rd., 191“ læs: „215 Rd., 19 f.“
 — 2343, Lin. 22 f. o.: „Ingenieurchoret“ læs: „Ingenieurcorpsen“